

Gibbon'un Salıncağı

Aysel Banu YAVUZAL

Gibbon'un Salıncağı

Aysel Banu YAVUZAL

Büyülü yağmur ormanının yükseklerinde, sarmaşıkların bükülmüş ipler gibi sarktığı ve sisin en uzun ağaçların etrafında kıvrıldığı yerde, Gibby adında genç bir gibbon yaşardı. Kürkü yumuşak krem ve soluk griydi, yüzü koyu ve yuvarlaktı. Tek bir kırmızı meyve boncuğu olan örme bir sarmaşık bileziği takardı. Her sabah dal dal sallanır, uzun kolları küçük bedeninin çok ötesine uzanırdı.

Gibby yaprakların arasından uçarken rüzgârın kulaklarının yanından geçişini severdi. Tek bir mutlu süzülüşle bir ağaçtan diğerine sallanabilirdi. Altında orman zemini karanlık ve sessizdi, ama ağaç tepelerinde her şey aydınlık ve yeşildi. 'Burası bütün dünyadaki en güzel yer,' diye cıvıladı sabah güneşine, kehribar kahverengi gözleri sevinçle parıldayarak.

Bir gün Gibby yosunlu bir dalda dinlenirken minik bir hışırtı duydu. Bir yaprağın arkasından baktığında Lumi adında bir yavaş loris gördü. Kabarık altın kahverengi kürkü, etrafında soluk halkalar olan kocaman yuvarlak koyu gözleri ve minicik ıslak bir burnu vardı. Gövdesinin çaprazında küçük bir yaprak çantası taşıyordu. Lumi çok yavaş hareket ediyordu, her seferinde minik kısa bir bacağı atarak, ve biraz üzgün görünüyordu.

'Merhaba,' dedi Gibby nazikçe. 'Benim adım Gibby. Ne oldu?' Lumi büyük, utangaç gözleriyle yukarı baktı. 'Ben Lumi,' diye fısıldadı. 'Senin gibi ağaçlar arasında sallanabilmeyi isterdim, ama bacaklarım kısa ve kollarım küçük. Sadece yavaşça tırmanabiliyorum ve çok yoruluyorum.' Gibby'nin kalbi küçük bir şefkat sıkışması hissetti.

Gibby yeni arkadaşına yardım etmek istedi. Lumi'nin dalına sallanıp yanına oturdu. 'Endişelenme,' dedi. 'Senin de ağaçların yükseklerinde seyahat edebilmen için bir yol bulacağız.' Lumi'nin yuvarlak gözleri umutla büyüdü. 'Gerçekten mi?' diye sordu. 'Gerçekten,' dedi Gibby. 'Ama henüz nasıl olacağını bilmiyorum. Gelin diğer hayvanlara fikirlerini soralım.'

Önce en yaşlı ağaçta yaşayan bilge orangutan Mama Fig'i ziyaret ettiler. Büyük ve genişti, dağınık kıvılturuncu kürkü ve sakın, sıcak bir gülümsemesi vardı. Uzun güçlü kolları dizlerinin üzerinde dinleniyordu ve örme bir çim kemer belinde pürüzsüz yuvarlak taşlar tutuyordu. 'Mama Fig,' dedi Gibby, 'Lumi sallanamıyor. Ağaç tepelerinde nasıl seyahat edebilir?' Mama Fig bir an düşündü.

Mama Fig nazikçe gülümsedi, koyu kahverengi gözleri yumuşaktı. 'Sağlam dallara ve geniş platformlara ihtiyacınız var,' dedi. 'Lumi'nin dinlenip nefes alabileceği yerler. Herkesin kullanabileceği bir patika inşa edin.' Gibby başını salladı, kürk tutamı zıpladı. 'Bir ağaç tepesi patikası!' diye haykırdı. 'Herkes için dinlenme yerleriyle!' Lumi'nin minik burnu heyecanla seğirdi.

Sonra çiçeklerin arasında hızla uçuşan sinek kuşu Pip'i buldular. Pip minicikti, bir başparmaktan küçüktü, yanardöner zümrüt yeşili tüyleri ve yakut kırmızısı bir boğazı vardı. Sarı bir çim ipliğiyle bağlanmış minik bir meşe palamudu şapkası takıyordu. 'Pip,' dedi Gibby, 'bir ağaç tepesi patikası için en iyi rotayı bulmamıza yardım eder misin?' Pip sevinçle vızıldadı. 'Her dalı ve sarmaşığı bilirim!'

Pip ağaçtan ağaca fırladı, en iyi yolu keşfetti. 'İşte sağlam bir dal!' diye cıvıladı. 'Ve işte bir platform için güzel bir yer!' Gibby ve Lumi yavaşça takip ettiler, Lumi dikkatlice tırmanırken Gibby yanında sallanıyordu. Yolu küçük sarmaşık düğümleriyle işaretlediler. Yağmur ormanı dostça seslerle doluydu: arıların vızıltısı, yaprakların fısıltısı ve Pip'in gagasının kabuğa tak-tak vuruşu.

Keşfederken yardım etmek isteyen başka hayvanlarla karşılaştılar. Bir sincap ailesi ince dallar sundu. Nazik bir kaplumbağa onlara dinlenme yeri olabilecek geniş, düz bir kaya gösterdi. Kelebekler bile kanat çırparak eşlik etti, güneşin en sıcak parladığı yeri gösterdiler. Herkesin bir fikri vardı ve herkes patikayı herkes için güvenli yapmak istiyordu. 'Takım çalışması her şeyi daha iyi yapar,' dedi Gibby, kırmızı meyve bileziği sallanarak.

Patikayı inşa etmek zor bir işti. Gibby uzun kollarıyla sağlam dalların etrafına sarmaşıklar bağladı. Lumi yavaş olsa da dikkatli ve sabırlıydı. Yumuşak yaprakları sıcacık dinlenme yerlerine ördü. Mama Fig güçlü kollarıyla ağır dalları kaldırdı ve herkesin oturabileceği geniş platformlar yerleştirdi. Pip ileri geri uçtu, en iyi yerlerin haberini getirdi. Yavaş yavaş, ağaç tepesi patikası büyümeye başladı.

Sonunda patika hazırıldı. En uzun ağaçların arasından kıvrılıyordu, geniş platformlar ve yumuşak eğimlerle. Lumi derin bir nefes aldı ve tırmanmaya başladı. Yavaş ama istikrarlı hareket ediyordu. Her dinlenme yerinde nefes almak ve etrafa bakmak için durdu. 'Başarıyorum!' diye ciyaktı. 'Ağaçların yükseklerinde seyahat ediyorum!' Gibby yanında sallanarak tezahürat yaptı. 'Yapıyorsun! Yapıyorsun!'

Lumi en yüksek platforma ulařtı ve yağmur ormanına baktı. Kocaman yuvarlak gözleri parıldadı. 'Bu manzarayı görebileceğimi hiç düşünmemiştim,' dedi yumuşakça. 'Teşekkürler, Gibby.' Gibby yanına oturdu, krem kürkü benekli ıřıkta parlıyordu. 'Bunu birlikte başardık,' dedi. 'Arkadařlar birbirine yardım eder, farklı şekillerde hareket etseler bile.' Lumi başını salladı, minik patisi yaprak çantasına dokundu.

O günden sonra ağaç tepesi patikası hayvanlarla dolup taşı. Sincaplar sarmaşık köprülerinde yarıştı. Kelebekler geniş platformlarda dinlendi. Mama Fig sık sık büyük bir dalda oturup herkesi sıcak bir gülümsemeyle izledi. Pip oradan oraya fırladı, patikayı güvende tuttu. Ve Lumi canı istediğinde ağaçların yükseklerinde seyahat etti, her dinlenme yerinde durup merhaba dedi.

Gibby önemli bir şey öğrendi: iyi arkadaşlar farklı yeteneklere uyum sağlar. Lumi'den kendisi gibi sallanmasını istemedi. Bunun yerine ona uygun bir yol inşa etmesine yardım etti. Yağmur ormanı herkes için daha mutlu bir yuva oldu, çünkü herkes birlikte çalışmıştı. Gibby kırmızı meyve bileziğine baktı ve gülümsedi. 'Takım çalışması,' dedi, 'bütün ormanı parlatır.'

Ve eęer bir gn byl yaęmur ormanını ziyaret ederseniz, yukarı bakın. Sallanan bir gibbon, yavaş ama emin adımlarla tırmanan bir yavaş loris ve hızla geen bir sinek kuşu görebilirsiniz. Aęaç tepesi patikasında olacaklar, her hayvanın dinlenecek bir yeri ve birlikte yol alacak bir arkadaşı olduęu yerde. nk bu ormanda, nezaket ve takım alıřması herkes iin bir yol inřa etti.